

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului

Fiilor, fiilor, am stat cu cei din cer și cu voi la masă de praznic de naștere și am primit la iesle cetele de colindători, după datina cea de acum două mii de ani, când au venit magii cu daruri scumpe, și păstorii de la stână, care au văzut îngerii vestindu-Mă născut pe pământ, căci îngerii Mă colindau cu slavoslovii cerești deasupra ieslei nașterii Mele, iar aici, unde-Mi așez cuvântul când el se naște din Mine, din gura Mea ca să-l așez pe pământ, iată, au venit colindători și au cântat nașterii Mele și s-a legat petrecere sfântă și ne-am mângâiat Noi și voi, iar acum iarăși cuvânt de naștere vine în carte pentru mărturie, căci din străbunii cei sfinți s-a așezat zi de slăvire pentru mama Mea, Fecioara care a născut pe Dumnezeu Fiul pe pământ. Ne așezăm iarăși la masă de cuvânt și hrănim cu el, hrănim pe cei din cer și pe cei de pe pământ, care caută spre locul acesta, din care se împarte râul cuvântului Meu, așa cum este scris de apa care adapă peste tot pe cei ce beau din ea cu dor, fiilor.

Pe pământ, măi fiilor, omul ar trebui mult, mult să grăiască cu Dumnezeu, mult și tot mereu, și să se dea Domnului cu dăruire și cu iubire, cu cuvânt de iubire între om și Dumnezeu. O, așa a fost mama Mea, Fecioara care M-a născut prunc între oameni, după ce M-a primit de la Tatăl și de la Duhul Sfânt, trimisul Tatălui prin înger, iar Eu am crescut prunc pentru ca să Mă nasc, și dacă M-am născut M-am arătat între oameni crescând apoi până la vârsta de bărbat desăvârșit, ca apoi să Mă ia oamenii pământului și să Mă dea spre jertfire pe cruce, dar a venit după aceea învierea Mea, semnul prin care M-am arătat Fiul lui Dumnezeu, trimisul Lui, Mielul Cel pentru junghiere venit pe pământ, precum era scris despre Mine în Scripturi, iar mama Mea Fecioara grăia mult, mult cu Dumnezeu, mult și tot mereu, și lua de la Domnul putere și iubire, răbdare cerească și mângâiere, că mare ca a nimănui pe pământ a fost misiunea ei, și a fost ea, prin nașterea Mea din trupul ei cel fecioresc, împlinirea proorociilor, lucrarea de mântuire a oamenilor pierduți din Dumnezeu, și pentru care Tatăl M-a trimis pe pământ și M-am făcut om.

O, mama Mea, o, mamă, în cetatea cuvântului Meu e masă de sărbătoare pentru Mine și pentru tine, mamă. Unul lângă altul am fost în ziua aceea de naștere a Mea, când s-a împlinit promisiunea cea prin prooroci vestită de Dumnezeu că se va naște un Mântuitor pe pământ.

O, ce zi de serbare pentru Noi aici! Ne facem cuvânt în cetate și se va duce el și va colinda prin casele celor ce au pe Dumnezeu Cuvântul de dragoste a lor, că mulți sunt cei ce Mă caută și și hrănesc sufletul cu dragostea aceasta, cu venirea Mea cuvânt pe pământ în acest timp.

O, pace vouă vă spunem, Eu și mama Mea Fecioara! Intrăm în casele voastre cu praznic de naștere așa cum intră preotul din casă în casă vestindu-le creștinilor nașterea Domnului. Călătorim ca magii, dar venim din cer până deasupra cetății cuvântului, și călător este cuvântul și colindăm lumea cu el în lung și în lat. Mama Mea Fecioara vă spune ca și Mine: Pace vouă! Binecuvântată să fie grăirea ei peste casele voastre în zi de praznic sfânt. Amin.

— *Ca și Fiul meu vă urez: pace vouă! Intrăm cu daruri cerești zidite din cuvânt. Vă colindă Cuvântul lui Dumnezeu și al mamei lui Dumnezeu, iar voi faceți-le prielnică împlinirea lor, a urărilor de sus.*

Fiilor, fiilor, intru la voi cu Fiul meu Iisus Hristos, Care S-a născut pentru voi pe pământ între oameni. Ne facem dulci, că așa lucrează sfinții din cer. O, așa să iubiți să fiți și voi, acest fel de urare vă aducem, dulci să fiți și să vă purtați. Numai că toți oamenii, ba chiar și creștinii nu știu să se folosească sfânt de iubirea cea sfântă, pe care n-ar merita-o nici un om născut din om, după ce omul a călcat peste ea încă din vremea lui cea din rai.

Omul trage spre trup iubirea care vine spre el. Omul nu știe ce să facă cu iubirea, căci n-o cunoaște pe ea, fiindcă ea nu este de pe pământ. Ea este în cer, și din cer coboară ca să se dea omului, numai că omul nu știe că naștere de sus îi trebuie ca să umble apoi în iubire.

E tare slab omul. El dă trupului ceea ce este al sufletului, și dă sufletului ceea ce este din trup. Omul strică iubirea și face trup din ea. Fiilor, fiilor, iubirea este curată de trup, de cele ale trupului. Omul care-și desfată trupul și simțirea trupului, unul ca acela este departe, departe de iubirea cea sfântă, cea curată de trup. Bogați și săraci, domni și cerșetori, n-au habar de taina cea de sus a iubirii veșnice. Oamenii se încântă unii de alții, de aceea n-au minte și nici vreme să afle iubirea și să se dea ei pentru creșterea lor din Dumnezeu, și de aceea trebuie să ia din cer învățătură tot omul de pe pământ și să caute în toate clipele vieții lui grăirea cu Dumnezeu, cu Cel sfânt.

Se va întreba omul: Ce așa de mult și de mereu aș avea de grăit Domnului? Fiilor, fiilor, mă dau pe mine de pildă și spun la tot omul că eu, mama lui Hristos, mama fecioară, am grăit cu Tatăl tot timpul, toată viața mea pe pământ. N-aș fi putut să stau cu sufletul uscat și fără de viață în el o clipă măcar. N-aș fi putut să iau de pe pământ din nimic viață pentru sufletul meu ars de dorul de Dumnezeu, plin de iubire pentru el. Dacă n-ai pe Dumnezeu cu tine viețuind pe pământ, o, unde și la cine vei poposi după adormirea cea din urmă a ta?

Am grăit cu Tatăl Dumnezeu în toată vremea mea pe pământ, și tot așa și în cer grăiesc. Nu l-am cerut nimic pentru mine, o, nu l-am cerut așa. Nu ca să-l cer ceva grăiam cu Tatăl, ci ca să-l am de Tată al sufletului meu și ca să știe de mine de la mine în toată vremea mea și să mă dăruiesc Lui iubindu-L din toate măruntaiele mele, după porunca iubirii de Dumnezeu. Și apoi durere am purtat, durere pentru Tine, Fiule Hristos, după ce ai venit de la Tatăl și Ți-am fost eu cale de venire. O, Ți-am purtat apoi durerea, că erai Cel neiubit pe pământ, Cel îndurerat, și grăiam cu Tatăl și luam mângâiere când Îi grăiam, că mare durere am purtat pentru Tine, Cel atât de îndurerat, mereu îndurerat, îndureratul meu copil.

O, numai pentru durerile lui Dumnezeu am păstrat inimioara mea și n-am putut păstra în ea altă durere. A făcut Dumnezeu pe om din pământ, după ce a zidit cerul și pământul, iar omul cel zidit a fost să fie legătura dintre cer și pământ, între cele văzute și cele nevăzute ale facerii, lumea cea nevăzută, cea din cuvânt zidită să fie.

Eu, Fiule Iisus, a fost să înțeleg deplin lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și rostul lui Dumnezeu între El și om, între cer și pământ. Aș vrea să-l rog pe om să se deștepte la această veste și să vrea ca mine să fie, să-l înțeleagă pe Dumnezeu și toată taina Lui, ca apoi să înțeleagă iubirea și lucrarea ei lucrată de om, așa cum de Dumnezeu este lucrată.

O, fii ai cuvântului de sus peste voi, viața mea a fost iubirea, fiilor, și toată îmi era spre cer și toată lucra să-i trag la Tatăl pe cei din preajma mea și să-i încredințez iubirii. N-am vătămat pe nimeni cu iubirea mea, n-am căutat pentru mine prin ea, ci numai Dumnezeu a însemnat ea în mine, și din mine spre oameni, și am fost omul-minune și iubirea era minunea.

Iată ce vă învăț, fiilor. Când dați să căutați iubire, când vi se pare că iubirea caută spre voi, o, aduceți-vă aminte de adevărul ei, de curatul ei, ca să-i știți fața, și ca să nu vă încântați ca niște meritoși. O, nu căutați să câștigați ceva, căci omului de pe pământ trebuie să-i fie frică de iubire, de vreme ce nu știe să umble sfânt pe calea ei spre cer ca să n-o murdărească prin dorințe care nu sunt din ea.

Omul nu se smerește în fața iubirii. El dă să ia din ea pentru el și se arde de tot, și vede apoi că n-a umblat cu frică de Dumnezeu pentru calea iubirii. Omul care dorește pentru iubire, acela nu mai dorește nimic, nimic pentru el, și păzește iubirea, o ferește de el însuși, căci iubirea de Dumnezeu nu este om, numai că omul nu știe carte din cer. El citește carte numai de pe pământ și rămâne cu cititul și atât, iar iubirea stă la poartă, ea nu poate intra în om, căci omul a nesocotit iubirea și i-a dat altă față și i-a pus numele pe ceea ce nu este iubirea. De aceea povățuiesc pe orice suflet să grăiască cu Dumnezeu mult, mult, până ce va căpăta din cer smerenia iubirii și fața ei cea sfântă.

O, dați-vă Domnului pentru plămădire nouă, pentru naștere de sus, mereu, mereu, fiilor, că altfel vă răniți unii pe alții căutând pentru voi. Numai cel ce are deplină lepădare de sine nu

cade din iubire, o, numai acela, dar omul are nevoie de multe, și mereu are, și-și tot cumpără de toate om de la om și așa a înțeles el să-și hrănească viața și să și-o îngrijească tot mai bine și să nu-i lipsească nimic pentru viața trupului, și nu mai poate fi vorba de nici un gram de mucenie, de dragoste de Dumnezeu în căutarea omului.

O, copii creștini ai cuvântului de sus, fiilor, fiilor, stați bine treji spre veghea vieții voastre, ca nu cumva să credeți zadarnic că iubiți pe Domnul și că mergeți ca El și după El. O, aveți grijă să aveți pe Domnul în casă cu voi, căci cine nu-L are în casa lui, acela trece spre păcat. Voi însă dovediți-I că-L aveți cu voi și în inimi, dar și în purtare față de El și față de frați.

E zi de praznic de naștere, iar eu vă învăț taina și lucrarea iubirii de Dumnezeu, taina vieții creștine, fiilor. O, îndeletniciți-vă să grați Domnului mult, mult și mereu, căci cei ce nu ascultă așa nu-L iubesc pe Domnul. Așadar luați de la mine îndemn și înțelepciune pentru iubirea voastră de Dumnezeu, că fără maestru de la care să învățați și să luați lucrare, voi nu lucrați cu măiestrie pe cele ce v-au fost împărțite să le lucrați pentru Dumnezeu cu voi și pentru voi cu Dumnezeu. Acesta a fost colindul meu în casele voastre, cuvântul meu cel pentru voi în zile de praznic de naștere.

Iar Tu, Fiul meu Iisus, ia mângâiere din lucrarea mea de peste ei. Iată, Fiul meu iubit, iată ce hrană am pus eu pe masa poporului Tău, ca să Te bucur, Doamne. Amin.

— O, mama Mea, iubirea de Dumnezeu ți-a fost viața ta toată. O, auziți voi, fii ai cuvântului Meu! Lecții de iubire trebuie să vină din cer mereu la voi, aceasta lipsește de pe pământ. Iar Eu, Domnul, iar și iar vă spun, rămâneți cu cartea deschisă, că iar și iar se vor așeza în ea lecții proaspete pentru iubirea voastră de Domnul, pentru naștere de sus, fiilor. Iar voi, ca niște născuți de sus, fiți gata în toată clipa, fiți gata pentru veșnicie cu Dumnezeu în fiecare clipă. Aceasta este iubirea cea lucrătoare, în timp ce oamenii își adună comori pe pământ și nu-și pregătesc veșnicia bogată. Dar voi iubiți, iubiți pe Dumnezeu, în toată clipa grați cu El, în toată clipa fiți cu El, și veți fi fiii iubirii, o, fiilor. Amin, amin, amin.

[26-12-2017/08-01-2018](#)